

Durmuş Hocaoğlu

Muhâlefetin Siyâsî Basîretsizliğinin Türkiye'ye Faturası

Yeniçağ, "Analiz", 09 Temmuz 2007, Pazartesi., s.08
"Analiz" Sıra No: 541; 2007-056; Temmuz-05

YENİÇAĞ

Hiçbir cemiyet siyâsî tercihler açısından tam mânâsıyla homojen (türdeş, mütecânîs) değil, derece be derece olmak üzere heterojendir (türdeş olmayan, gayri mütecânîs). Ne başka milletlerin ve ümmetlerin ve ne de Türk milletinin ve İslâm ümmetinin tarihinde tam bir homojenlikten söz edilebilir; bu konuda, Müslümanlar için ideal insan tipi olarak kabûl gören Sahâbe'yi misâl vermek dahi başlı başına yeterli olsa gerektir. Ne var ki heterojenlik, bilhassa, bastırılmış siyâsî ve ideolojik tercihlerin cemiyeti olan anti-demokratik cemiyetlerde değil, açık siyâsî cemiyetlerde, yâni demokrasilerde kendisini net ve vâzih bir şekilde ortaya kor. Bunun için de, iktidârın halkın re'yi ile tâyin edildiği bu gibi cemiyetlerde iktidâr için dominant faktör, işbu heterojen tabakalar içinde daha ağırlıklı olan tabaka olmaktadır. Siyâsî heterojenleşme farklı cemiyetlerde farklı sâiklere tâbi' olarak gerçekleşmektedir; meselâ Batı toplumlarının ekseriyetinde bu sâikler içinde en başat olanı ekonomik sınıflanma, diğer bir ifâdeyle, ekonomik ilişkiler ağı çerçevesindeki rol tevzii iken Türkiye'de bu vaziyet, nevi' şahsına münhasır sebeplere binâen hayli farklı olup bu da muhâfazakâr değerler ve bu değerlere, diğerlerine nisbetle daha fazla bağlı olan kesim ile olmayan kesim ve devlet ile olan ilişkiler çerçevesinde vücut bulmaktadır diyebiliriz kısaca.

Şöyle açalım: Devlet eliyle başlatılan ve devlet gücü ile yürütülen iki asrı mütecâviz Türk batılılaşma tarihi, cemiyetimizin varlık ve hayat tasavvurları bakımından bir fragmentasyona uğramasına yol açmış ve bu fragmentler içerisinde kabaca "muhâfazakâr" olarak adlandırabileceğimiz kesim, kitle olarak en büyük olmasına mukabil, etkisi kütleleriyle orantısız olarak daha az olan kesim olarak kalmıştır; bu hâl bahsettiğimiz iki asırdan beri böyledir ve henüz radikal bir değişme de söz konusu değildir. İşte, Batılılaşma tarihimiz boyunca kendisi de çok ciddî değişmelere mâruz kalmış olmasına rağmen, "din", "tarih" ve "gelenek" olarak basitçe üç ana unsûra indirgeyebileceğimiz muhâfazakâr değerlere, diğer kesim(ler)e göre, nisbeten, daha fazla bir bağlılığı sebebiyle batılılaştırıcı devlet erki tarafından açıkça îlân ve tebliğ edilmiş olmamasına karşılık '*daha az güvenilir*' bulunan ve '*daha az güvenilir*' bulunduğu için de '*daha müteyakkız*' olunulan, cemiyetimizin en büyük kitlesini oluşturan bu kesim ile devlet arasında gizli bir güç yarışı ve hattâ iktidar mücâdelesini yaşamaktadır ve bu yarış ve mücâdele, kapalı veya yarı-kapalı cemiyetten açık siyâsî cemiyete geçiş tarihimiz olarak mîladlandırılacak 1946'dan beri de sık sık kendisini muhtelif şekillerde açığa vurmaktadır.

İşte memleketimizdeki siyâsî heterojenliğin bir numaralı belirleyici sâiki de bu noktada daha bir anlaşılır hâle gelebilir sanırım: Mükerreren, bizdeki siyâsî heterojenlik,

kesinlik taşıdığı söylenememekle berâber, ekonomik ilişkilerdeki rollerden ziyâde, “muhâfazakârlık” ile olan mesâfelere bağlı olarak ortaya çıkmaktadır.

İmdi: En büyük kitleyi teşkîl etmesine karşılık, müessiriyyeti cirminden daha az olduğu için hakkını hukukunu korumakta da daha az başarılı olan ve kalın çizgilerle “muhâfazakâr” olarak adlandırabileceğimiz kesimin iktidar üzerindeki belirleyiciliği, en fazla, seçimlerle tahdit edilmiştir ve fakat bu “halk iktidarları”nın birçoğu, sonu hapisler, îdamlar ile noktalanın askerî darbelerle devrilmiş, birçoğu da muhtıralar ile ıskat veya terbiye ve te'dib edilmiş, kadük hâle getirilmiştir. Bu da, bu kesimin, haddi zâtında dâimâ “Peygamber Ocağı” olarak gördüğü kendi ordusunun, kendisinin siyâsî tercihlerine karşı aldığı tavırları hiçbir zaman sindirememesine sebebiyet vermiş ve netîceten, askerî darbeyi veya buna benzer herhangi bir müdâhaleyi dile getiren veya îmâ eden siyâsî kadrolardan uzak durmuş; velev ki istismar edilse dahi, darbelere veya benzeri herhangi müdâhalelere karşı kendisini temsil ettiğine kanâat getirdiği kadroları iktidâra taşımayı tercîh etmiştir.

Şu ânda biz bu oyunun bir kere daha sahnelendiği bir süreci yaşamaktayız maalesef ve yine maalesef ki, AKP'nin karşısındaki muhâlefetin büyükçe bir kısmı, mükemmel siyâsî basîretsizlik nümûneleri sergileyerek, AKP'yi demokrasi kahramanı mevkiine ref' ettiriyor ve oradan da tekrar iktidar ile nikâh tâzelemesine yardımcı oluyorlar.

Muhâlefetin siyâsî basîretsizliğinin Türkiye'ye ödeteceği ağır fatura bu olacak korkarım.

